

A TISZTASZÍVŰEK

„Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.” (Máté 5:8)

A „boldog mondások” Jézusnak az ún. Hegyi Beszédében foglalt kijelentései. Őt kijelentés előzi meg témánkat. Hallatukra egy hitetlen azt mondaná: „Túlzsába estél Jézus! Olyan tulajdonságokat dicsérsz, amelyek nem egyeznek az átlag ember gondolkodásával. Hisz a lelki szegénység, a sírás, az Ige iránti éhség és szomjúság, az irgalmaság és a tiszta szív nem vezet sikerhez. Korunkban pedig nagyon fontos a siker. A „szuper-embernek” erőszakosnak kell lennie, nem olyannak, mint amilyennek te lefested.”

Jézus előtt viszont az a „szuper-ember”, akinek az erkölcsi nívója magas; nem a tolakodó és csaló. Ezért mennyei és földi jutalmat is ígért az ilyeneknek.

Mai igénkben arról tanít a Megváltó, hogy *minden ember életében az egyik legfontosabb dolog a szívbeli tisztaság!*

Mik a lelki tisztaság követelményei?

1. Őszinte önvizsgálat. Magától senki sem lesz tiszta. Isten senkit sem kényszerít rá. Aki tisztaságra vágyik, annak az önvizsgálattal kell kezdenie a tisztulást. Amíg jónak tartjuk magunkat, addig nem érjük el. Ha viszont önvizsgálatunk nyomán rádöbbenünk nyomorúságainkra, akkor van remény a megtisztulásra.

Idézetünk a „katharos” kifejezést használja a tisztaságra, ami olyan tisztaságot jelent, mint amilyen egy frissen mosott ruhadarab, vagy a hígításmentes tej, vagy bor. Vagyis, ami a mosatlan, vagy felhígított ellentéte. Akinek nin-

csenek erkölcsi normái, aki mindent abból a szemszögből ítél és tesz, hogy az adott pillanatban mi a legelőnyösebb a számára, az nem „tiszta”. Egyben képmutató, mert külsőleg úgy tesz, mintha minden rendben lenne.

Pál kemény szavakat használt az ilyenekre. Azt mondta: „Aki teljesek minden hamissággal, paráznasággal, gonoszsággal, kapzsisággal, rosszasággal; rakvák irigységgel, gyilkossággal, versengéssel, álnoksággal, rossz erkölccsel. Súsárlók, rágalmazók, Istengyűlölők, dölyfösek, kevélyek, dicsekedők, rosszban mesterkedők, szüleiknek engedetlenek. Ballgatagok, összeférhetetlenek, szeretet nélkül valók, engesztelhetetlenek, irgalmatlanok” (Róma 1:29-32). Ilyen az eredeti emberi természet!

Sajnos, ezek a tulajdonságok néha még a hívőkben is felbukkannak.

A megtérés folytán Krisztus bennünk él, de olykor helyet hagyunk az ó-embernek is. Vagyis, az ó és az új-ember keverékévé válik a természetünk. Ennélfogva előfordul, hogy egyéni érdekeink irányítják döntéseinket, és nem az Isten iránti szeretetből fakadó szófogadás forró vágya. Ezt kerülnünk kell.

2. Valóságos tisztulás. A farizeusok a törvény és a ceremóniák betartására fektették a hangsúlyt. Ez csak külső vallásosságot követelt tőlük. A szívbeli tisztaságra nem vonatkozott. Jézus viszont arra szólított fel mindenkit, hogy belülről is szedjék rendbe az életüket.

Sohasem szabad elfelejtenünk, hogy Jézus a kereszten lehetővé tette

számunkra ezt a belső tisztulást. S azt sem, hogy *ez a megtisztulás egyetlen módja*. Péter így szólt róla: „Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életektekből; hanem drága véren... a Krisztusén” (1. Péter 1:18-19).

Erre emlékezünk az Úrvacsora jegyeiben, és erre gondolunk, mikor énekeljük: „Mi tisztít meg bűnömből? Csak a Bárány Jézus vére...”

„Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mibennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mibennünk. De ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól” — olvassuk 1János 1:8-9-ben.

3. A Krisztusnak tetsző életre való őszinte igyekezet. Ezzel bizonyítjuk hitünket. Keserű forrás nem hoz elő édes vizet. Hasonlóan, megtisztulás és átalakult élet nélkül nem látszik meg bennünk Krisztus.

Ennélfogva, igyekezzünk neki tetsző életet élni. Naponta kérjük segítségét erre. Ismételten igényeljük tisztítását. Akkor „világosságban fogunk járni” és láthatóvá válik bennünk Krisztus tisztasága és természete.

4. Isten látásának őszinte vágya. Bár „Istent soha senki nem látta” — mondja János (János 1:18), az Atya gondoskodott arról, hogy lényét fel fogjuk, amikor Krisztusban bemutatja magát számunkra: „... az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében van, az jelentette ki őt.” (János 1:18). Itt van a titok megfejtése: Jézus mondta: „... aki engem látott, látta az Atyát” (János 14:9).

Mindezeket összefoglalva mondhat-

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave., Alhambra, CA 91803
Tel.: (818) 576-2788

Contributing Editor:
REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor, Háló Barnabás, Kish Ernő
Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős hírek
a lap megjelenése előtt tíz nappal beküldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: **REV. ALEXANDER KULCSÁR**
225 East 80th St., New York, NY 10021
Tel.: (212) 288-0258

Alelnök: **MR. ERNEST J. KISH**
1173 Scypher St. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-7727

Titkár: **BARNABÁS J. HALÓ**
655 Park Ave., New York, NY 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: **LOUIS DRESCHER**
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ELMER KISH
924 Congress St., Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Bethesda Otthon igazg.: **ERNEST CZIRAKY**
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (407) 723-3288

**Mindenek előtt,
mindenek felett
a lélekmentés az első.
Ez Krisztus parancsa,
ez a mi missziónk.**

juk, hogy aki Jézus kereszten kifolyt vére által igényelte a megtisztulást, az látja az Atyát már most, és látni fogja odaát.

Hadd fejezzem be mondanivalómat János szavaival: „Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Őhöz; mert meg fogjuk őt látni, amint van. És akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja magát, amint Ő is tiszta” (1. János 3:2-3).

Rev. Barton Brown, Palm Bay
részlet a konvención elhangzott szolgálatból
(Ford. Mátrai Mihályné)

MONDD

ha tündöködésen át
mélyebbre utal
az Igazság...

Lehet e kitérnem?

Nem jobb-e

jog és kötelesség
szent nyelvét beszélve
elérnem?

Hogy tökélyre törekvés
sodró lendületében
formáltatásunk létalapját
meg ne sértsem,
hogy ész és ízlés tisztulását
elérve, éljem
a közösség érdekeitől
elválaszthatatlant,
azt a lobogó ható erőt,
mi él?

Ezért kell
látást erősítő,
lényegét tisztázó erő,
hogy a jog és kötelesség
szent nyelve
meg ne hasadjon,
hogy az egység
a közösség ereje
megmaradjon.

Az egymásrautaltságnak
törvényei vannak
s ezek hatnak.
S ha ezt ápolatlan
s gondozatlan hagyjuk:
a ható erők ellentétbe csapnak.
A tisztaság fenségét
csak az egyetértés szentsége
és sérthetetlensége
garantálja.
Ez: az Élet fellebbezhetetlen
törvénye!

Vékey Tamás

SZEMLE

Mi, akik Dél-Kaliforniában élünk órákat töltünk naponta az autópályákon. Érdekes tanulságokkal szolgál a hőmpölygő autó-tömeg. Hadd említsek meg néhányat!

Az autópályán — még ha más sávot használunk is — egy irányba közlekedünk. A gyorsabban hajók, akik nagyobb távolságra mennek, a belső sávokban utaznak. A jobboldali sávok lassabbak, ott több pislogó index-jelzést látni. Bár mozgunk jobbra és balra is, az egész egy irányba halad. Egyik gyorsabban, mint a másik, de egyfelé. Így van ez a közösségi életben is. Az egyik élet, mintha zsinoron húznák, célratörően halad előre. A másik többet mozog oldalra, egy kicsit lassabban halad.

A bejárók és lejárók környékén lelassul a forgalom. Ott ugyanis több figyelemre van szükség. Alkalmazkodnunk kell egymáshoz. A növekvő gyülekezet új élményekkel, új meglátásokkal, új problémákkal gazdagodik, amiken nem szabad gondolkodás nélkül átgázolni.

Az egész forgalom leáll, vagy lepuhig lassul a karamboloknál. Ha az úttest közepén történik a baleset, le kell állnunk. A sérülteket elsősegélyben kell részesíteni. Az összezúzott járműveket félre kell vontatni. A közösségi életben is vannak karambolok, kisebb nagyobb koccanások.

Lelassul a forgalom olyankor is, amikor nem kellene. Egy-egy útszéli látványosság elvonja a vezetők figyelmét. A „ráérő” autósok bámszokódása sokakat hátráltat. A közösségben is vannak olyanok, akiket minden érdekel, ráérően totyognak, mítsem törődve azzal, hogy magatartásuk mások életét is veszélyeztetheti.

A gyorsforgalmi úton a sebesség adott: 55 vagy 65 mérföld/óra. Ez a törvény. A közösség fejlődésének is vannak sajátos törvényszerűségei. Lehet lassabban és gyorsabban is haladni, de annak káros következményei vannak. A ködben száguldo autókhoz hasonlít a gyülekezet, ahol nincs igei látás. A biztonságosan közlekedő autós körültekintő, figyelmes és céltudatos. Ezek a tulajdonságok teszik biztonságossá a közösség életét is.

A JÓHÍR TERJESZTŐK

„Elmenvén a széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtsék.”

(Márk 16:15)

Ez a parancs Krisztus utolsó rendelkezése volt. A parancsot a tanítványoknak adta. Krisztus tanítványa mindaz, aki engedett a hívásnak: Kövess engem. A parancs nem csak a tizenegynek szólt, hanem mindazoknak, akik krisztusinak vallják magukat.

Mai szavakkal, mai nyelvünkön az Úr azt mondta: „Legyetek odaszentelt, odaszánt tanítványok, készek az adott üzenet közvetítésére.” Ezt jelenti a szentség szó, ami konvenciónk jelgége. *A szentség nem tökéletesség, hanem erős elhatározás, hogy az Úr parancsát teljesítjük.*

A parancs minden Krisztus-követőnek szólt. A Krisztus-követők tanítványok. Az Úr mennybemenetele utáni évtizedekben Krisztus követőinek a neve „tanítvány” volt. Így olvassuk: „Azokban a napokban pedig, mikor a tanítványok szaporodtak” (ApCsel 6:1). Hasonló megnevezést olvasunk ApCsel 11:26, 18:27 és 21:4-ben is.

A tanítvány szó mellett az őskeresztényeknek volt más nevük is, ez pedig a „szentek” volt. Így találjuk Róma 1:7, valamint I Kor 1:2-ben. A tanítványok szentek voltak, és ez több mint gyülekezeti tagság. Az üdvüzenet hirdetésének a parancsa minden „szent tanítványra” kötelező.

Mi volt a parancs? Szövegünk szerint, az evangélium hirdetése. Sok kárt okozott az a tény, hogy a Biblia fordítói a parancsot nem adták vissza a nép nyelvén, amely így hangzana: *terjesszétek a jó hírt.* Amikor az evangélium hirdetéséről hall a nép, a megtéretlen, világi hallgató vallásos beszédre gondol. A hitetlen nép pedig idegenkedik mindentől, ami vallásos. De a jó hírt, mindenki szívesen hallgatja.

I.

Mi a jó hír, az Evangélium? Pál apostol az első korinthusi levélben (15:1-4) közli az evangélium meghatározását: „Eszetekbe juttatom továbbá atyámfiai az evangéliumot... mert azt adtam előtökbe, amit én is úgy vet-

tem, hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért, az írások szerint, és hogy eltemetett és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint.” A lényege ennek a mondásnak az, hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért. Krisztus valóban meghalt és Isten feltámasztotta. Nem támadott fel magától, hanem — az írások szerint — Isten támasztotta fel. A „jóság” az üdvhírben az, hogy minden ember halálos betegségben, a bűnben szenved, de Krisztusnál van orvosság.

A jó hír közli az emberrel, hogy valami csodálatos dolog történt. Isten a Krisztusban emberré lett, hogy az emberek lássák és elhiggyék, hogy a bűn elvesztette erejét, és így a gyógyulási lehetőség és az örökélet részesei lehetnek. Ez a gyógyulás ingyenes. Mindenki, aki kéri a mennyi orvos kegyelmét, megkapja, és a bűn átkától mentes lesz mindörökre. Ezt az egyszerű és világos üzenetet kell hirdetnie minden tanítványnak. Ezt a munkát, a jó hír közvetítést végezheti a tanult és az iskolázatlan tanítvány és ezt az egyszerű hírt megértheti mindenki.

II.

Egyik-másik magyar fordításban úgy olvashatjuk az Úr parancsát, hogy „prédikáljátok az evangéliumot.” Az angol fordítás következetesen használja a „preach the Gospel” kifejezést. Amikor az evangélium hirdetés alatt a prédikációt értjük, akkor szószerkekre, lelkészre és templomokra gondolunk. Prédikáció az emberek gondolkozásában szószerkről elhangzott szónoklatot jelent. A prédikációhoz általában diplomás lelkész, imaház, vagy templom kell. A prédikáció megtartásához kisebb-nagyobb számú hallgatóság kell, és oda hívni kell az embereket.

Más a „jó hír” közvetítés. Ehhez a közvetítéshez nem hívni kell a hallgatókat, hanem *oda kell menni, ahol az emberek vannak.* Nem kell a „jó hír” terjesztéshez nagy tömeg. Elég egy ember, akivel a tanítvány közölheti az üzenetet. Nem kell kitűzött óra, vasárnap, vagy hétköznap. Pál apostol úgy lelkesítette ifjú tanítványát, Timótheust: „Hirdesd az ígét, állj elő vele

alkalmas, vagy alkalmatlan időben.” (2Tim 4:2)

A samáriai Filep története mutatja, hogy akik készek a Szent Lélek utasításának engedni, azok elmennek, ha kell egy lélek után is, hogy az örömüzenetet közvetítsék. Így fogadta el az Urat a szerezsen főkomornyik a gázai úton. (ApCsel 8:26-40)

A jó hír közvetítéséhez olyan megtért egyének kellene, akik megízlelték az üdvösség édességét és megtapasztalták Krisztus megmentő erejét. Az üzenetben a „jó” a fontos, és ez maga az üzenet.

III.

Az üdvüzenet hirdetése nem csupán a tizenegy tanítvány munkája volt. Az Úr földi szolgálata alatt kiküldött 70 másik tanítványt is. A jó hír életbevágóan fontos hír, és az Úr azt a parancsot adta, hogy ezt a hírt terjesszék az egész földön. Tudta jól az Úr Jézus, hogy ezt a nagy munkát nem végezheti el tizenegy hírterjesztő. De Krisztus mennybemenetele után ezek a tanítványok csodálatos munkát végeztek. A keresztyénség nagy léptekben terjedt, de mégis közel 2000 év után, Krisztus óhaja nem teljesült. Nem teljesült azért, mert *bár van sok, sok ezer gyülekezeti tag, de kevés odaszánt szentéletű tanítvány.* A szentség teljes átadást és tökéletes engedelmisséget kíván minden megváltott lénytől.

Emlékezzünk a magyar Kornya Mihályra. Megtérésével együtt felvette a tanítványi tisztséget és hirdetni kezdte azt a jó hírt, ami vele történt. Azzal a módszerrel, amit Krisztus ajánlott, azaz, személyes üzenettel, nagy eredményt ért el.

Az Úr kiadta a parancsot és *figyeli, mint jó Mester, hogy tanítványai engedelmeskednek-e.* Krisztus nem hanyag Mester, ő felvigyáz tanítványaira és megjutalmazza őket tetteik szerint. Ha csak gyülekezeti tagok vagyunk, akkor a parancs nem nekünk szól, de azt sem fogjuk hallani, hogy „jertek Atyámnak áldottai”.

Elmélkedjünk. Gyülekezeti tagok vagyunk, vallásos életet élünk, vagy pedig Krisztus tanítványai szentek, akik Őt szolgálják?

Dr. Udvarnoki Béla

(A clevelandi konvención elhangzott beszéd rövidített szövege.)

Az IBLA megnyitásáról

Július elsején nyitotta meg kapuit Budapesten az IBLA (International Baptist Lay Academy). Az intézet célja a keleti országok baptista gyülekezeteiből érkező gyülekezeti-munkások képzése. Az intézetnek a Magyarországi Baptista Szeminárium biztosított helyet a most épült többszintes épületben.

Az IBLA igazgatója, dr. Gerzsényi László megnyitó-beszédében a következő négy pontban ismertette az intézet jellegét és célját:

1. Az intézet nemzetközi jellegű. Az oktatók és a tanulók összetétele, és az angol-nyelvű oktatás is ezt tükrözik.

2. Az IBLA a baptisták Biblia-központú hitvallásához és gyakorlatához mindig hű lesz.

3. Az intézet célja a baptista gyülekezetek „nem-főállású” munkásainak a képzése. Az oktatás szintje és a tantárgyak megválasztása az ún. „laikus munkások” igényeihez lesz szabva.

4. Végül, mivel ez egy tudományos oktatási-intézmény (akadémia), nagy hangsúlyt fektetnek majd a rendszeres teológia oktatására.

Az ünnepségen résztvett Karl-Heinz Walter, az Európai Baptista Szövetség főtitkára, Dr. Keith Parker a Déli Szövetség megbízottja, és Murphy Terry a rüschlikoni Nemzetközi Baptista Szeminárium képviselőjében. Köszöntésében ő említette meg, hogy a kelet-európai baptista közösségek 75 százalékát másodállásban szolgáló lelkipásztorok vezetik.

Az első foglalkozásokra 59 tanulót várnak, 9 országból.

EBPS-7/20

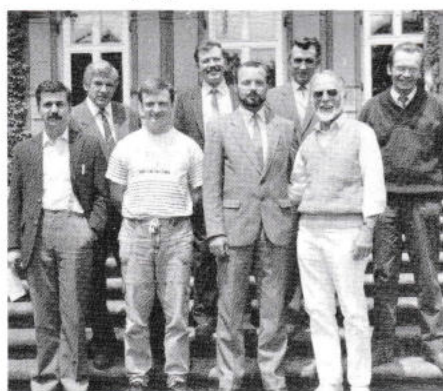
A 90 éves Vass Ferenc testvér lelkipásztorrá avatásának 60. évfordulóját ünnepelte július 3-án az orgoványi gyülekezetben. Vass testvér 349 újjászületett merített be különböző szolgálati helyein. Az ünnepségen részt vett Karl-Heinz Walter, az Európai Baptista Szövetség főtitkára is. (EBPS7/20)

Az IBLA ünnepélyes megnyítására az új imateremben került sor.

Az IBLA igazgatója Dr. Gerzsényi László. A társ-igazgató Dr. Errol Simmons.

A Szovjetunióból érkezett hallgatók csoportja.

A baptista szeminárium új épületében kapott helyet az IBLA. A kép előterében az imaterem üveg-kupolája látható.

Magyarországi baptista testvéreinkről vegyesen, jó és nem épületes hírek érkeznek. Jó hír az, hogy a bemerítések száma emelkedik. A beállt szabadságban testvéreink nagyobb buzgósággal és több eredménnyel dolgozhatnak. A szabadság levegőjében felfrissült lelki erővel működhetnek.

Várható volt, hogy a 40 éves állami válás- és hitellenes irányítás kárt okozó szokásokat és rendszert olt be a baptista életbe. Ezekről a káros, világias elhajlásokról igyekeznek óhazai testvéreink a bibliai egyenes útra visszatérni.

A Békehírnök július 8-i száma közli a hírt, hogy „Még mindig megoldatlan probléma a lelkimunkás-utánpótlás kérdése. A pásztor nélküli gyülekezetek száma megközelíti a húszat.”

Feltűnő, hogy a prédikátor képzés nem bírt lépést tartani a sorvadó misszióval, a második világháború utáni 14 000 taglétszám 10 000-re való lefogyásával.

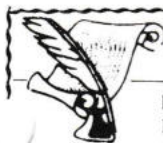
Bátor és őszinte megjegyzést olvashatunk az említett Békehírnök cikkben a lelkipásztorok közt található gyengeségről. Idézzük a mondatot: „A lelkipásztorok között is fellazul a szolgatársi kapcsolat. Becsület, tisztesség, hűség, egyenesség — mintha még mindig ismeretlen fogalmak lennének sokaknál.” Mindez nem kósza hír, hanem a hivatalos lap közleménye a szerkesztő tollából.

Biztató jelenség az, hogy óhazai testvéreink felismerték a bajt, mernek vele nyíltan foglalkozni. A tisztulás után jönni fog a megújulás.

A volt Állami Egyházügyi Hivatal bal felé irányító vezetésének a hatását látjuk az óhazai baptista misszió visszafejlődésében. Ez a hatás, sajnos itt, Amerikában is érezhető volt. A pogány római mondást: „Divide at Impera” (oszd meg és uralkodj) átvették a szintén pogány marxisták és alkalmazták ott is, itt is. Uralkodniok nem sikerült, de kárt okoztak. Szükség van a világos beszédre, és a becsúztatott baj gyökeres eltávolítására. A formai egység után létre kell hozni a lelki, valóságos egységet.

Dr. Udvarnoki Béla

A Déli Baptista Szövetség „The Commission” című misszió-lapjának az augusztusi száma írja, hogy a romániai magyar baptista gyülekezetek tagjainak száma 14 000.

NÖK ROVATA

Rovatvezető: **MRS. CLAIRE (Klári) VERECZKY**
1063 Calle Margarita, Thousand Oaks, CA 91360

Elnök: Chatto Lydia
Alelnök: Müller Katalin
Titkár: Jakab Anna
Pénztáros: Háló P. Lenke

Today's Women of the Bible

Among the Auca Indians

Rachel Saint. Marg (Saint) Van Der Puy. Betty Elliot. Dayma. These names probably are not very well known in the secular world, but they should be written indelibly in the Book of Life as "Today's Women of the Bible."

These are valiant women who braved the terrors of the South American jungle to obey God's calling and take His Message to the cannibalistic Auca Indians in Ecuador. The fact that five missionaries — their husbands, brothers and dear friends — had been savagely slain by the Aucas did not deter these dedicated women from the task that Almighty God had set before them.

There were other zealous wives (and their children!) also living at the missionary compound in Quito, Ecuador, when the outside world first heard, in January 1956, about the tragic deaths of five men brutally murdered by the Indians. But the names of Rachel, Betty, Marge and Dayuma seem etched in my mind as well as recorded in the annals of modern Christian missionary endeavor.

After the wanton slaying of the five men by the Aucas, it took more than a year of diligent and untiring effort by Betty Elliot, widow of missionary pilot Jim Elliot, to locate even one person who was familiar with the customs and language of this dreaded tribe. I wonder whether an honest-to-goodness spirit of fear was not co-mingled with persistent divinely-inspired urge within Betty to bring the Gospel of salvation to these savage Indians!

Accompanied by Dayuma, a native Auca woman she had befriended, Betty and her pretty little blonde daughter fearlessly made contact with these Indians who had slain her husband. Betty and her daughter remained with the tribe, adapting themselves to the primitive Auca customs and culture while teaching them about the redemptive love of Jesus Christ. With Dayuma's friendship and assistance, she was able to create a written language for the Auca tribe and begin the complex task of writing the Gospel Message for them.

Two books were published in the 1960s which graphically describe Betty Elliot's

experiences: "The Savage, My Kinsman" and "Through Gates of Splendor." Although these volumes are no longer in print, they might be available in some libraries or Christian institutions. I was able to locate a few copies at Mission Aviation Fellowship in Redlands, California. I wholeheartedly endorse them as excellent reading and interesting documents.

In our next issue, I will discuss the experiences of Rachel Saint whose bro-

ther, Nate Saint, was murdered by the Aucas. Even today, at 75 years of age, Rachel Saint is living with this tribe and helping lead them to eternal salvation through Jesus Christ.

Nearly 30 years ago, a sweet young girl from Corpus Christi, Texas, was serving as a missionary on Andros Island in the Bahamas. Assuming that I noticed the primitive conditions under which she lived on this forsaken island, she looked at me and remarked, "Please don't feel sorry for me, Claire, because my happiest days have been spent doing what God has called me to do!" And so it is with all those who are "The Called" — Today's Women of the Bible. **Klari Verezky**

July 1990 at Bethesda

It was our privilege and of great benefit to attend the 83rd American Hungarian Baptist Convention which was jointly held with The Hungarian Baptist Conference in Cleveland, Ohio, on July 13-15, 1990. I spent the first half of my life in Cleveland at which time my entire family — mother, father, 2 brothers and 1 sister — actively participated. It was a humbling experience seeing so many Ohio friends and to become better acquainted with new ones.

Our heartfelt thanks to Rev. and Mrs. Kálmán Mészáros for their gracious and

most kind hospitality. Special thanks also to their wonderful co-workers who labored many, many hours preparing for this special Convention. It was a busy time but a blessed event.

After the Sunday services, my wife and I visited Jimmy Orban (of Shaker Square Baptist Church, who was our best man in our wedding 40 years ago) who is presently a patient in The Euclid Rehab Hospital after suffering another stroke. Mr. Orban assisted with the preparation of the last Cleveland Convention in 1984 and was instrumental in inviting us to attend. We publicly ask your fervent prayers for his welfare and that of his entire family. They never before have so much need of your prayers. Thank you for your response.

In our absence from Bethesda, our dependable staff under the leadership of Kay Cooper (Office Manager/Bookkeeper), Elaine Revis (Social Service Co-ordinator), Evelyn McHugh (Activities), Yoshiko Triebell (Nurse's Aides Supervisor), Monica Edman (Head Housekeeper), Betty Mills (Dietary Supervisor) and Steve Boeke (Maintenance Foreman), daily co-ordinated the responsibilities and covered all emergencies. Since our return, the stormy weather with large numbers of lightning strikes, has kept us all busy. One major strike disabled our emergency alarm system and it has been under repair for several weeks by special service technicians. Although the fire alarm is now operating, there are some circuits in need of new wiring.

All month long, more indoor activities are planned because of the extreme heat and unfavorable weather. Several residents did visit The Space Coast Science Center in Melbourne which is adjacent to The Exploration Station Gift Shop for a nice

HÍREK

Noel Vose-t, a Baptista Világszövetség elnökét és Denton Lotz titkárát a Fehér Házban fogadta Bush elnök úr. A május 29-i találkozón a baptista vezetők támogatásukról biztosították az elnököt békét munkáló törekvéseiben. A megbeszélésekre a Gorbachev látogatás előestéjén került sor. (BWANEWS)

A magyar és a csehszlovákiai baptisták közös ünnepség-sorozatán emlékeznek meg az anabaptista Fischer Andrásról, halálának 450. évfordulóján. Neves reformátor-elődünk 1523-tól 1540-ig szolgált, mint igehirdető. A krasznahorkai várkapitány, Bebek Ferenc ítélte halálra. Szeptember 22-én és 23-án előadásokat hallanak majd a résztvevők a hitvalló bemerítés bibliai alapjairól, az anabaptisták életéről és Fischer Andrásról. A miskolci gyülekezet ad helyet az ünnepségnek, amire a Történelmi Bizottság segítségével készül a gyülekezet. „Nekünk, mai hívőknek is ilyen bátor-lelkű bizonyágtevőknek kellene lennünk, mint amilyen reformátor elődünk volt” — mondta Szebeni Olivér lelképásztor, a bizottság elnöke. (EBPS7/20)

afternoon outing. Also, during the month of July, six birthday celebrations were planned, complete with ice cream. However, one of our favorite activities includes the Day Camp Children from the Palm Bay Community Center. They are the future "lilies of the field". A greater part of their growing is hidden (as with lily bulbs in the dark). In just a short time, they will be radiant and most visible as they enlarge their horizons to become the leaders of tomorrow. Children always draw the biggest smiles out of us!

We thank you again for your many prayers. We are especially grateful for your financial help through these summer months. Please continue to pray with us for the satisfying of all needs — large and small — at Bethesda.

God bless you.

Ernest Cziraky
Administrator

JULY, 1990 CONTRIBUTIONS

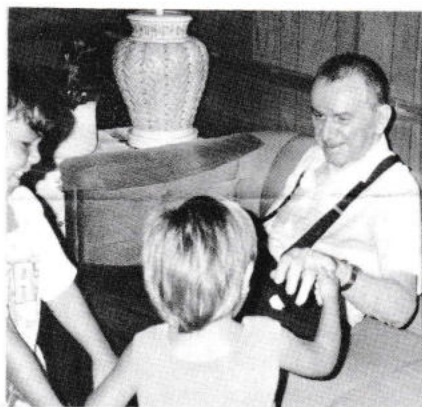
Mr. and Mrs. Ernest Kish	\$ 30.00
Mrs. Rose Newman	25.00
Bethesda Baptist Church	200.00
Mrs. Ruth Kish	15.00
Mrs. Esther Bankuti	20.00
Mrs. Maria Lehotsky	10.00
Mr. and Mrs. Zoltan Szabo	150.00
Mrs. Yoshiko Triebell	5.00
Mr. and Mrs. Nicholas Biro	25.00
	\$480.00

*

In loving memory of Alexander Bokor	
Mrs. Elizabeth Lehoczky	50.00
In loving memory of Lawrence Ginocchio	
Mrs. Christine Hendrix	500.00
In loving memory of my baby brother "Wee, John Horvath"	
Mrs. Elizabeth Balla	50.00
Total	\$1080.00

KIDS FROM DAY CAMP AT COMMUNITY CENTER

Residents of Bethesda

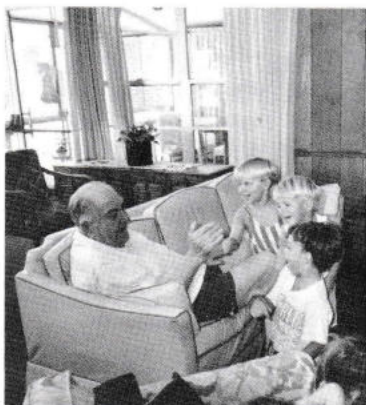

Mr. John Matovich

Mrs. Annie Megahee

Mr. Lester Witt

Mr. Ralph Gepford

Mr. Bert Russel, Mrs. Lillian Kuder, Mrs. Annie Megahee,
Mrs. Ilma Damiano, Ida Kantz (rear)

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1990. szeptember 23.

ILLÉS ÉS AKHÁB KIRÁLY

1 Kir 21:4-11a, 17-19

Dávidot a fia, Salamon követte a trónon. Az ő idejében építették a Jeruzsálemi templomot. Salamon uralkodása alatt megerősödött és meggazdagodott az ország. A hadjáratok, építkezések finanszírozása adóztatással történt. A nép terhei fokozódtak, a keserűségük egyre nőtt. Salamon fia, Roboám, mit sem törődve a növekvő elégedetlenséggel, még nagyobb adót szabott ki a népre. Az északi törzsek fellázadtak, és új királyt választottak maguknak. Az ország kettészakadt. Roboámnak csupán két törzs maradt: Júda és benjaminiták kicsiny népe.

Az északi uralkodó új vallásos-központokat hozott létre, Dánban és Bét-helben, ahol bálvány-isteneknek kezdtek áldozni. Az északi törzsek királyai között a hetedik volt Akháb, az idézett történet főszereplője, aki az új fővárból, Samáriából uralkodott Izráelen. A királyi nyaraló Jezréelben volt. Ennek a szomszédságában volt Nábót szőlője.

A királynak megtetszett a szőlő, és elhatározta, hogy megveszi. Nábót azonban nem volt abban a helyzetben, hogy eladhatta volna (3. v., 3Móz 25:23). Az örökségként kapott ingatlant ugyanis csak végszükség esetén volt szabad eladni (3Móz 25:25). A családok elszegényedését megelőzendő rendelkezett így Isten. Ha el is adta volna egy család az örökséget, a Törvény szerint a föld visszakerült az eredeti tulajdonosra az ún. „kürtölés évében” (3Móz 25:28). Nábót a Törvényre apellálva utasította vissza tehát Akháb király ajánlatát.

A csalódott király. (1 Kir 21:4-6) Tehetetlen dühében ágyának esett a király. Haragjában magát ette. Duzzogva visszavonult, be a hálószobába, be az ágyba, hogy a fal felé fordulva az ujját szopja magatehetetlenségében.

Jézabel előtt már ismert volt férje magatartása, ezért rá is kérdez rögtön:

„Na, most meg mi bajod van?” (5.v.) A válaszból kitűnik, Akháb nem tudta megérteni, hogy miért utasította vissza Nábót az ő — egyébként becsületes (!) — ajánlatát.

Ez a történet közelebb áll hozzánk, mint gondolnánk. A mi életünk is teli van csalódással. A legtöbbször mi is az elképzeléseink, terveink miatt „esünk ágynak”. Akhábnak nem Nábóttal, hanem az elképzelésével gyűlt meg a baja. Házasságok bomlanak fel így. A barátok így lesznek egymás ellenségei. *A gyülekezet is sokszor a meg nem valósuló elvárásai miatt magukat betegre koplaltató tagok gyűjtője, vagy szanatóriuma.* Szanatórium lehet, ha mégoly gyerekes — bár nekünk akkor fontos — bajainkkal az Orvoshoz megyünk. Ocsmánytervek szülőhelye, amikor a jézabeli sugallat az egyetlen, amire még félholtan is reagálunk. Csak beleegyezést kér...

A gyilkos terv (1Kir. 21:7-11a). Jézabel, a Baál-imádó feleség gonoszul találékony volt. Kihúzta az ágyból a férjét és megszerezte Nábót szőlőjét. A „gyógyító” kérdés a gyerekes-gonoszulkozású uralkodó baját leplezi le: „Hát nem te vagy a király?” — kérdi. Vagyis, vissza az álmok, az elképzelések, az elvárások világába, kedves! Jézabel istene ott uralkodik! Ott a törvény mi vagyunk! Ott nincsenek határok, vagy tisztesség...

Törvénytelen, gátlástalan, erkölcstelen. A saját férjének az aláírását hamisítja, és levelét a királyi pecséttel hitelesíti. A tervéhez könnyen talál cinkosokat is, akik kegyesek ugyan kívülről („bőjtöt hirdetnek”), de az „istentiszteletről” Jézabel kedvéért mennek. A terv sikerül. Nábót megvádolják és megölik. Kívülről istentisztelet, valójában: kisebbségi érzés a Sátán kórházában.

Isten ítélete (1Kir 21:17-20). Nábót félretették az útból, de Istennel ezt nem tehetik. Érdekes megfigyelni, hogy mit mond Akháb, amikor Illést megpillantja: „Megint rám találtál ellenségem?” (20. v.) Az igazi ellensége a felesége volt a királynak, de aki „arra adta magát, hogy gonosztságot cselekedjen”, az mindent fordítva lát.

Akhábról nem csupán rosszat, hanem jót is ír a Szentlélek. A törté-

net azzal folytatódik, hogy Isten ítéletét meghallva, megalázta magát (27-29. v.).

*

Aranymondattal: Péld 3:29.

*

Napi áhítat:

Szept. 17. H. 1Kir 21:1-7

Szept. 18. K. 1Kir 21:8-14

Szept. 19. Sz. Zsolt 54

Szept. 20. Cs. 1Kir 21:15-29

Szept. 21. P. Zsolt 55

Szept. 22. Sz. Zsolt 36

Szept. 23. V. Zsolt 32

1990. szeptember 30.

MIKEÁS ÉS AKHÁB

1Kir 22:13-16, 19-23, 26-28

Akháb király Istennel az ítéletben találkozott mindig, a bűnök elkövetése után (1Kir 20:42, 21:21). Tanácsért rendszeresen rossz helyre fordult. Júda királya, Jósafát azonban Isten akaratát kikérve, és annak engedelmeskedve uralkodott. Mi történik, ha e kettő összefog? Erről szól a mai történet.

Júda és Izrael között nem volt jó viszony ezidőtájt — erre utal az új király első intézkedése is (2Kron 17:1-2) — de Jósafát kész volt a kapcsolat rendezésére. A honvédelem megszervezése után, államfői látogatásra ment Samáriába, Akhábhoz. Az északi szomszédot megint gondok között találjuk. Most a szíriaiakkal gyűlt meg a baja, akik fölött már győzedelmeskedett ugyan három évvel ezelőtt, de Rámoth Gileádot még nem sikerült visszaszereznie tőlük. A Szent Lélek bepillantást nyújt a hadvezérek tanácskozásába, ahol éppen a királyt halljuk érvelni: „Nem tudjátok-e, hogy Rámoth Gileád a miénk?” (3. v.). Jézabeltől, a feleségétől tanulta meg, hogyan lehet fejtelenségbe kergetni az eszét vesztettet (21:7). Éppen karóra jön a szomszéd látogatása délről, hiszen ha őt is megnyeri az ügynek, a maga katonái is nekibátorodnak. Jósafát kész a segítségnyújtásra (4. v.), de előbb — szokása szerint — az Úrtól kérne tanácsot (5. v.). Ez nem jelent problémát Akhábnak, hiszen van vagy négyszáz „prófétája”, akik örömet kiszolgálnak kenyéradó gazdájukat (6. v.). Jósafát érezhette, hogy valami nincs rendben,

és további tanácsra vár (7. v.). Így kerül a két uralkodó elé végül Mikeás is, akit Josephus Flavius szerint azért talált olyan hamar meg a szolga, mert tudta pontosan hova menjen érte: a börtönbe. Valószínű ugyanis, hogy Mikeás az a névtelen próféta, akit hallva bebörtönzött Akháb király (1Kir 20:35-43).

A bűn döresége (1Kir 22:13-16). Mikeás becsületére legyen mondván: a humorérzéke megmaradt a mégoly siralmas körülmények ellenére is. Őt csak a szépség kedvéért hozatta elő Akháb. A hamis próféták, Sedekiaszal az élen, már úgys meg erősítették a királyt az elhatározásában. Tudta, hogy bármit mond is, annak fogantatja nem lesz. „Eldöntöttem, hogy más? Isten veled!” — gondolta és mondta a próféta (15. v.).

Akháb nem akart hinni a fülének. Ő tudta egyedül, hogy a terve az ő saját agyréme. Tudta azt is, hogy az előtte álló próféta-tömegben csak egy „látó” van, Mikeás. Már eldöntötte, hogy mit tesz. Kivetette már magát az Isten akaratából. Megátalkodottságára utal, hogy még egyszer hallani kívánja az Isten nemleges szavát, csak-hogy bután-dőrien újra lábat vessen Isten akaratával átellenben, a magaválasztotta ítélet-földjén.

Üzenet az ítéletről (1Kir 22:19-23). Akháb azt hallotta, amire számított, és jóval többet... Isten már többször is megkegyelmezett neki, ő azonban nem tanult. Egy a Jób esetéhez hasonló látomásról olvasunk, azzal a különbséggel, hogy akiről itt szó van, Akháb, nem a feddhetetlenségével, nem a bűn-gyűlöletével, vagy istenfélelmével (Jób 1:1), hanem gonoszságával vonta magára a mennyekiek figyelmét (1Kir 16:30). A már kétszer is kimondott halálos ítélet végrehajtásának az előkészítéséről ad hírt a próféta. A hely és idő a rámothi ütközet lesz, ahol Isten megbünteti a királyt az engedetlenségéért.

A 23. versből a „hazugságnak lelkét adta a te prófétáid szájába az Úr”, nehezen érthető, hiszen máshol azt olvassuk, hogy Isten „az igazmondó Isten” (Tit 1:2). Két magyarázat lehetséges:

1. Akháb prófétáinak nem kellett

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

segítség, hogy hazudjanak. Isten megengedte, hogy hamisságukkal eszközei legyenek az ítéletnek.

2. Mint Jób esetéből látjuk, Sátán a Vádlok is szót kap az Isten előtt hódolók közül. Ő szívesen árt az embereknek. Talán ő maga, vagy angyalai kaptak engedélyt a „munka befejezésére”. Akárhogy is, Akháb az utolsó kegyelmi lehetőséggel sem élt: a hazugságot választva, ő maga kérte ki az Isten ítéletét.

Az igazság bizonyítása (1Kir 22:26-28). Sedékiás ál-próféta heveskedése, majd szószátyárkodása elárulja a kiblenlétét (24. v.). Mikeás látomásának az igazát nem a kettejük vitája, hanem a prófécia beteljesülése bizonyíthatja egyedül. Erre utal Mikeás a következő versben. Akháb elment a csatába, ahol egy „találomra kilőtt” nyílvesző áldozatául esett. Az Úr szolgájának igazát a prófécia beteljesülése igazolta. Akhábnak ez már késő volt...

*

Aranymondattal: 1Kir 22:14.

*

Napi áhítat:

Szept. 24. H. 1Kir 22:1-12
Szept. 25. K. 1Kir 22:13-23
Szept. 26. Sz. 1Kir 22:24-40
Szept. 27. Cs. Ján 10:22-31
Szept. 28. P. 2Kor 10:1-6
Szept. 29. Sz. Zsolt 27:1-6
Szept. 30. V. Zsolt 26

1990. október 7.

ELIZEUS ÉS JÉHU

2Kir 9:1-13

A rámothi csata után Akháb király serege szétszóródott — Mikeás próféciája beteljesült (1Kir 22:17). A csatában elesett király helyére Akházia, a fia lépett, aki „gonoszul cselekedék az Úrnak szeméi előtt, járván az ő atyjának és anyjának útján” (1Kir 22:53). Két évig uralkodott csupán. A palota emeletéről leesett, és később belehalt a sérüléseibe (2Kir 1). Őt a testvére,

Jórám követte a trónon, aki 12 eszten-dei uralkodás után kész volt egy újabb támadást indítani a szíriaiak ellen, Rámóth visszafoglalására. Apja példáját követve, ő is Júda királyához fordult segítségért, amit meg is kapott. A Szentírásban csak a hadjárat kezdetéről olvasunk. Hazáel, a szíriai uralkodó visszaverte az első támadásokat; a sebesült Jórám király pedig Jezréelben húzódott meg, hogy felgyógyuljon. A 9. rész eseményei már a visszafoglalt városban játszódnak, aminek a védelmére egy válogatott katonákból álló különítmény lett hátrahagyva (9:14).

A próféta-tanuló küldetése (2Kir 9:1-3). Timótheus és Titus ószövetségi elődje volt ez a fiatalember, akit Elizeus próféta kiválasztott, hogy Izráel következő királyát felkenje. Pál apostol is, Elizeus is, a maguk szolgálatát végezve, gondoskodtak a következő generáció vezetőinek a felkészítéséről is.

Isten közbelépett, hogy az Ő akaratától egyre távolodó nép történelmét egyenesbe hozza. Az erre kiszemelt eszköz Jéhu vezér lett.

A próféta-tanuló feladata az volt, hogy Rámóthba menve, felkeresse és királlyá kenje Jéhut. A fiatalember engedelmissége egyedülálló. Szolgálatát végezve az életét kockáztatta, hiszen amiben részt vett, azt mai szóval „katonai puccsnak” hívjuk. Bizonyára remegve közeledett a városhoz, a kis szelence olajjal a kezében. Vajon miért pont engem küldött el Elizeus? Vajon megtalálom-e Jéhut? Mi lesz, ha nem vállalja a királyságot? Mi történik velem, ha híre megy a dolognak? Miért nem maradhatok, hogy elmagyarázzam a dolgot Jéhunak? Miért kell elszaladnom, miután felkentem? Ezernyi kérdés. Ezernyi előre nem látható probléma. Félelmeit egyetlen egy dologgal egyensúlyozhatta Elizeus tanítványa: Isten akarata ez! Jéhut nem én, hanem Ő teszi királlyá! (3. v.)

Jéhu, a katona-király (2Kir 9:4-10). Isten kis katonája pontosan azt tette, amit Elizeus parancsolt neki. Jéhut felismerve hozzálépett, és az akkori szokások szerint — bár nem a szokás körülmények között — az olajat a fejére öntve, királlyá kente. Drámai jelenet volt ez, ahogy a két férfi félelemmel teljes szívvel fogadta a Történelem Urának szavát: „Azt mondja az Úr, Izráel Istene: Királlyá kentelek téged az Úrnak népén, az Izráelen” — hadarta az egyik, hallgatta a másik.

Jéhu tennivalói között a választott népnek az istentelen uralkodóktól való megtisztítása volt az első (7-10. v.). Akháb ugyan már nem élt, de Jézabel a gonosz királyné, Jórám az északi és Akházia a déli törzsek királyai bűnbe vitték a népet. A velük való leszámolás „férfi munka” volt. Jéhunak nem volt szüksége további utasításokra. Gyakorlott katona lévén, tudta mit kell tennie. A próféta-tanuló pedig megbízatását elvégezve, elszaladt. Gondoljuk, örömmel és gyorsan...

Jó választás! (2Kir 9:11-13) Ha a próféta-különc félt, akkor Jéhunak sokkal több oka volt most a félelemre. Haján az olajjal, a futva távozó ki-dönc után lépve, mit mondjon, ha megkérdezik, hogy mi történt odabent a házban? Tudod-e, hogy mit vár Isten tőled? Vállalod-e a megbízatást? Alázattal, felelősséggel? Jéhu vállalta. Csak most mondták, hogy bolond az a fiú, aki nála járt (11. v.) ... Még viccnek is rossz, amit mondott...

„Kenetet kaptam felülről!” — mondta ez a baka-király, megtéve az első lépést a nyilvánosság felé, a szolgálatban...

És a nép ujjongásba tört, mert az Isten felkentje megérkezett (13. v.).

*

Aranymondattal: 2Kir 9:6.

*

Napi áhítat:

Okt. 1. H. 2Kir 9:1-13
Okt. 2. K. 2Kir 9:14-26
Okt. 3. Sz. 2Kir 9:27-37
Okt. 4. Cs. 2Kir 10:1-11
Okt. 5. P. 2Kir 10:12-17
Okt. 6. Sz. 2Kir 10:18-27
Okt. 7. V. 2Kir 10:28-36

Novák József

Aki sokszor gondol a mennyországra,
az sokat tesz e földön. Anonymus